

Assessing the rate of child abuse in the Covid-19 epidemic and its effect on students' psychological distress

Mahdi Shomaliahmadabadi^{1*}, Atefe Barkhordari Ahmadabad²

1- PhD in Psychology, Education department, Ardakan, Yazd, Iran.

2- Masters of General Psychology, Payame Noor University, Meybod Branch, Yard, Iran.

Abstract

Social phobia is one of the most debilitating disorders that can disrupt many aspects of a person's life. The purpose of this research was to investigate the effect of group reality therapy on the self-confidence and anxiety of students with social phobia. This study was a semi-experimental type of research with a pre-test-post-test design and a control group, which was conducted in the research community of second year primary school students of Meibod city in the academic year of 1400-1401. 26 people were selected in the available way and were replaced in two groups of 13 people, test and control. The participants answered Rosenberg's self-confidence and Beck's anxiety questionnaires during the research stages. The experimental group received reality therapy training in 12 one-hour sessions twice a week, while the control group did not receive training during this period. For data analysis, multivariate covariance analysis and spss26 software were used. The results showed that group reality therapy was effective and improved the self-confidence and anxiety of students with social phobia ($P < 0.001$). According to the findings of the research, it can be said that reality therapy is an effective method for increasing self-confidence and reducing students' anxiety and it can be used in Madras.

Key words: Reality therapy, self-confidence, anxiety, elementary students

OPEN ACCESS Research Article

*Correspondence Ali Naseri *
mahdi_shomali@yahoo.com

Received: July 30, 2022
Accepted: March 14, 2023
Published: Spring 2023

Citation: Shomaliahmadabadi M. Ahmadabad, AB (2023). Assessing the rate of child abuse in the Covid-19 epidemic and its effect on students' psychological distress. Journal of Psycho Research and Educational Studies, 1(1): 71-80
doi.org/10.30495/PSYCH.2023.700420

Introduction

The epidemic of Covid-19 has intensified many stress factors that children, teenagers and families have always been exposed to, and new stresses such as the risk of illness and death, social restrictions, financial and livelihood problems, closure of schools and virtual education and has created the risk of addiction to virtual space (Fosco et al., 2022; Patrick et al., 2020; Lin, 2020; Azizi & Hoseinnejad, 2021; Rusell et al., 2020). These restrictions have brought a lot of stress and psychological distress for both families and their children (Brown et al., 2020; Calvano et al., 2021). When psychological problems such as depression, anger, anxiety and stress increase, people experience a state known as psychological distress (Senat et al., 2021). Mental distress can be one of the consequences of parental misbehavior in the covid-19 pandemic. It is very important to pay attention to the issue of increasing stress and mental distress of parents in the covid-19 pandemic, because it may lead to ineffective interactions between parents and children, and increase the mistreatment of children. Mistreatment of children and the resulting psychological distress have many negative effects. Although physical injuries may disappear in a short period of time, the effects of psychological distress can last for a long time and sometimes for a lifetime. On the other hand, child abuse can have many negative personal, family and social consequences.

Methodology

This study is a type of descriptive research that was done by correlational method. The statistical population of the research consisted of all the students of the second year of elementary school and the first and second year of high school in Ardakan city in the academic year of 1400-1401. The sample size was determined to be 368 people. Sampling was done using a voluntary method. The link of the questionnaire was designed electronically and placed in the virtual group of students in the National Shaad Network. The data was statistically analyzed using Pearson's correlation method and multiple regression at the 0.05 level.

Discussion

The results showed that there is a significant positive relationship between mistreatment of children (and psychological, physical and neglect dimensions) with psychological distress. In general, the results of the research showed that the effects of the covid-19 pandemic have increased the psychological pressures of parents, especially mothers, and the increase in psychological pressures has also been associated with the risk of mistreatment of children and children's mental distress, which shows the necessitates effective intervention in this status.

واکاوی بدرفتاری با فرزندان در همه گیری کووید-۱۹ و تاثیر آن بر پریشانی روانی

مهدی شمالی احمدآبادی*^۱، عاطفه برخوردار احمدآبادی^۲

۱- دکتری روانشناسی، سازمان آموزش و پرورش، اردکان، یزد، ایران

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه پیام نور، واحد میبد، یزد، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف واکاوی بدرفتاری با فرزندان در همه گیری کووید-۱۹ و تاثیر آن بر پریشانی روانی انجام شد. این پژوهش از نوع مطالعات توصیفی همبستگی بود که در جامعه پژوهش دانش آموزان شهر اردکان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ انجام شد. ۴۱۲ نفر به روش دواطلبانه انتخاب و به پرسشنامه های بدرفتاری با فرزندان و پریشانی روانی پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش همزمان استفاده شد. نتایج نشان داد بین بدرفتاری با فرزندان (و ابعاد روانی، جسم و غفلت) با پریشانی روانشناختی رابطه مثبت معنی داری وجود دارد ($P < 0/001$). نتایج آزمون رگرسیون نیز نشان داد که ۴۹ درصد از پریشانی روانی با ترکیب خطی ابعاد روانی و غفلت والدینی تبیین می شود. طبق نتایج پژوهش می توان دریافت که در دوران همه گیری کووید-۱۹ با افزایش فشارهای روانی والدین، خطر بدرفتاری با فرزندان و پریشانی روانی فرزندان همراه بوده است که ضرورت مداخله موثر را نشان می دهد.

واژگان کلیدی: کووید-۱۹، بدرفتاری با فرزندان، پریشانی روانی، دانش آموزان

دسترسی آزاد

مقاله علمی پژوهشی

نویسنده مسئول*: مهدی شمالی احمدآبادی

mahdi_shomali@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۵/۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۲۳

تاریخ انتشار: بهار ۱۴۰۲

استناد: ناصری، ع. پاکروح، ز. (۱۴۰۲). واکاوی بدرفتاری

با فرزندان در همه گیری کووید-۱۹ و تاثیر آن بر پریشانی

روانی. فصلنامه روان پژوهی و مطالعات علوم رفتاری،

(۱)۱: ۷۱-۸۰.

doi.org/10.30495/PSYCH.2023.700420

بیان مسئله

همه‌گیری کووید-۱۹ بسیاری از عوامل استرس‌زایی را که کودکان، نوجوانان و خانواده‌ها همواره در معرض آن بوده‌اند را تشدید و استرس‌های جدیدی از جمله خطر بیماری و مرگ و میر، محدودیت‌های اجتماعی، مشکلات مالی و معیشتی، تعطیلی مدارس و آموزش‌های مجازی و خطر اعتیاد به فضای مجازی را ایجاد کرده است (فوسکو^۱ و همکاران، ۲۰۲۲؛ پاتریک^۲ و همکاران، ۲۰۲۰؛ لین^۳، ۲۰۲۰؛ عزیزی و حسینی‌نژاد^۴، ۲۰۲۱، راسل^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). این محدودیت‌ها هم برای خانواده‌ها و هم فرزندان استرس و پریشانی روانی زیادی را به همراه داشته است (براون^۶ و همکاران، ۲۰۲۰؛ کالوانو^۷ و همکاران، ۲۰۲۱). بررسی‌های صورت گرفته نیز نشان می‌دهد که هم والدین و هم فرزندان در پی همه‌گیری کووید-۱۹، مشکلات روانی بیشتری را تجربه کردند (رضائی^۸، ثامنی توسروندانی و زبردست، ۲۰۲۱؛ لی^۹ و همکاران، ۲۰۲۱؛ والر^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۱).

توجه به مساله افزایش استرس و پریشانی روانی والدین در همه‌گیری کووید-۱۹ اهمیت زیادی دارد، چراکه ممکن است منجر به تعاملات ناکارآمد والدین و فرزندان شده، بدرفتاری با فرزندان را افزایش دهد و این مساله نیز بر سلامت روانی و رشد جسمی، روانی و اجتماعی فرزندان تأثیر منفی دارد (پرایم، وید و براون^{۱۱}، ۲۰۲۰). این امر به ویژه برای خانواده‌های با سطح اقتصادی پائینی که بخصوص چند فرزند دانش‌آموز نیز دارند با حساسیت بیشتری همراه است؛ چراکه برای این خانواده‌ها علاوه بر مشکلات اقتصادی، نظارت بر فعالیت‌های آموزشی فرزندان فرآیندی بسیار دشوار و طاقت‌فرسا بوده و می‌تواند فشارهای روانی زیادی را به دنبال داشته باشد (پریخدکو، لانگ و ویتون^{۱۲}، ۲۰۲۰). بر اساس تعریف سازمان جهانی بهداشت^{۱۳} بدرفتاری با کودک شامل همه اشکال سوء استفاده فیزیکی، سوء استفاده جنسی، سوء استفاده عاطفی و غفلت است که منجر به آسیب واقعی یا بالقوه به سلامت یا بقای کودک می‌شود. نیشگون گرفتن، تحقیر، سرزنش، تهدید کردن و فریاد زدن با صدای بلند، اشکالی از بدرفتاری با فرزندان است که به طور آگاهانه و یا ناآگاهانه توسط والدینی که نمی‌توانند احساسات خود را کنترل کنند، انجام می‌شود (سلوی^{۱۴}، ۲۰۲۲). نتایج مطالعات مختلف نشان می‌دهد که در همه‌گیری کووید-۱۹ میزان بدرفتاری با فرزندان افزایش یافته است (جیمز، گراسب، کاپالا، جرارد و میکولاچچاک^{۱۵}، ۲۰۲۰؛ استیونسون^{۱۶} و همکاران، ۲۰۲۱؛ پیتزیگا، میکولاچچاک و روزکام^{۱۷}، ۲۰۲۱). توجه به مساله بدرفتاری با فرزندان ضرورت دارد چراکه عدم توجه و مداخله در آن با پیامدهای منفی زیادی همراه است که از جمله می‌توان به تغییرات منفی در رشد مغز، مشکلات سلامت مزمن، مشکلات روانی و سوء مصرف مواد اشاره کرد (چای جونگ^{۱۸} و همکاران، ۲۰۲۲).

پریشانی روانی^{۱۹} می‌تواند یکی از پیامدهای بدرفتاری والدین در همه‌گیری کووید-۱۹ باشد. زمانی که مشکلات روانشناختی چون افسردگی، خشم، اضطراب و استرس افزایش یابد، افراد حالتی را تجربه می‌کنند که به عنوان پریشانی روانی شناخته می‌شود

1. Fosco	
2. Patrick	
3. Lin	
4. azizi & Hosein nejad	
5. Russell	
6. Brown	
7. Calvano	
8. Rezaei	
9. Lee	
1 . Waller	0
1 . Prime, Wade & Browne	1
1 . Prikhidko, Long & Wheaton	2
1 . WHO	3
1 . Selvi	4
1 . James, M. E. B. I. R., Grossb, J., Kapala, A. F. F., Gérard, F., & Mikolajczaka	
1 . Stevenson	6
1 . Pizziga, Mikolajczak & Roskam	7
1 . Chia-Jung	8
1 . psychological distress	9
2 . psychological distress	0

(سنات و همکاران، ۲۰۲۱). نتایج مطالعات مختلف نیز نشان می‌دهد که بدرفتاری با فرزندان با پریشانی روانی همراه است (هبرت و همکاران، ۲۰۱۸؛ کاتامبا، ۲۰۱۸؛ بهزادی و امین، ۲۰۱۹؛ فرهنگ اصفهانی، ۲۰۲۱) و عدم توجه به آن می‌تواند با آثار منفی در زندگی فردی و اجتماعی همراه باشد.

بدرفتاری با فرزندان و پریشانی روانی ناشی از آن تاثیرات منفی زیادی را به دنبال دارد. اگرچه آسیب‌های جسمی ممکن است در مدت زمان کوتاهی از بین برود اما اثرات پریشانی روانی می‌تواند تا مدت‌های زیادی و گاهی تا پایان عمر ادامه یابد. از سوی دیگر بدرفتاری با فرزندان می‌تواند نتایج فردی، خانوادگی و اجتماعی منفی زیادی نیز به دنبال داشته باشد. برای مثال پریشانی روانی ناشی از آزاردیدگی می‌تواند فرد را در معرض مصرف سیگار و استعمال مواد مخدر و الکل قرار دهد و این رفتارها افراد را در معرض مشکلات جسمی مثل سرطان، چاقی و مشکلات جنسی قرار می‌دهد (سنیه، اسکندر، فدوس خلیفه و حلیم، ۲۰۲۲). حال آنکه بررسی‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که این مساله کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته به طوریکه مطالعه‌ای که اهداف پژوهش حاضر را به طور کامل در بر گیرد، در دسترس قرار نگرفت. با توجه به اهمیت آنچه گفته شد، این تحقیق می‌تواند روشنی تازه‌ای در وضعیت دانش موجود در خصوص بدرفتاری با فرزندان و ابعاد آن ایجاد نماید. از اینرو این پژوهش با هدف بررسی واکاوی بدرفتاری با فرزندان در همه‌گیری کووید-۱۹ و تاثیر آن بر پریشانی روانی انجام شد.

روش اجرای پژوهش

این مطالعه از نوع پژوهش‌های توصیفی است که به روش همبستگی انجام شد. جامعه آماری پژوهش متشکل از تمامی دانش‌آموزان دوره دوم ابتدایی و دوره‌های اول و دوم متوسطه مدارس شهر اردکان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ بود. حجم نمونه بر اساس جدول مورگان (با توجه به تعداد ۹۳۰۰ نفری دانش‌آموزان)، ۳۶۸ تعیین شد. نمونه‌گیری با استفاده از روش داوطلبانه انجام گرفت. پس از انجام مراحل قانونی و انجام هماهنگی‌های مورد نیاز با آموزش و پرورش شهرستان اردکان، لینک پرسشنامه به صورت الکترونیکی طراحی و پس از دریافت تایید از حراست در گروه مجازی دانش‌آموزان در شبکه ملی شاد قرار داده شده و از دانش‌آموزان خواسته شد تا در صورت تمایل در مطالعه شرکت نمایند. همچنین پس از اتمام فرآیند پاسخدهی از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شد تا در صورت تمایل با انتخاب گزینه ارسال، در پژوهش شرکت نمایند. در محدوده شروع تا پایان پژوهش ۱۵۵۸ نفر پرسشنامه را مشاهده و در مجموع ۴۱۲ نفر در مطالعه شرکت کردند. معیارهای ورود به پژوهش شامل تحصیل در دوره‌های دوم ابتدایی، اول و دوم متوسطه مدارس شهر اردکان و تمایل برای شرکت در پژوهش و ملاک‌های خروج از پژوهش نیز عدم دقت در تکمیل پرسشنامه‌ها بود. ملاحظات اخلاقی نیز شامل بی نام بودن ابزارهای پژوهش، محرمانه بودن اطلاعات و عدم تضاد محتوای پژوهش با ارزش‌های اخلاقی، فرهنگی و دینی جامعه بود.

بدرفتاری با فرزندان: برای بررسی بدرفتاری با فرزندان از پرسشنامه کودک‌آزاری حسینخانی، نجات، مجدزاده، مهram و افلاطونی (۱۳۹۲) استفاده شد. پرسشنامه کودک‌آزاری ۲۶ سوال دارد و در طیف لیکرت ۴ گزینه‌ای از هرگز (۱) تا همیشه (۴) تنظیم شده است. نمرات بالاتری نشان دهند کودک‌آزاری خواهد بود. همچنین پرسشنامه شامل ۳ بعد روانی و عاطفی، جسمی و غفلت است. روایی محتوایی توسط خبرگان تایید شد همچنین سازندگان پرسشنامه روایی آن را پس از بررسی متون و تهیه نسخه اولیه، با محاسبه مناسب و شفافیت، پایایی نیز با آلفای کرونباخ و تکرارپذیری با ضریب همبستگی درون خوشه‌ای پس از آزمون به فاصله دو هفته اندازه‌گیری کردند. میانگین شفافیت و مناسبیت پرسشنامه به ترتیب ۸۰/۳۶ و ۹۲/۵ و دامنه مناسبیت سوال‌ها بین ۹۰/۱۴ - ۹۷/۲ بود. میانگین درون خوشه‌ای و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۲ بدست آمد (حسینخانی، نجات، مجدزاده، مهram و افلاطونی، ۱۳۹۲).

1. Cénat
2. Katamba
3. Behzadi & Amin
4. Sanayeh, Iskandar, Fadous Khalife & Hallit

در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و برای ابعاد روانی و عاطفی، جسمی، غفلت و کل پرسشنامه به ترتیب ۰/۹۰۳، ۰/۹۴۹، ۰/۶۹۳ و ۰/۸۸۸ بدست آمد.

پریشانی روانشناختی: این پرسشنامه توسط کسلر و همکاران (۲۰۰۲) به منظور سنجش اختلالات روانی با ۱۰ سوال طراحی و تدوین شده است. پرسشنامه نشانه های روانشناختی که وضعیت روانی بیمار را طی یک ماه اخیر بررسی می کند، توسط کسلر و همکاران (۲۰۰۲) به صورت ۱۰ سؤالی تنظیم شد. پاسخ سؤالات، به صورت ۵ گزینه ای تمام اوقات = ۴، بیشتر اوقات = ۳، بعضی اوقات = ۲، به ندرت = ۱ و هیچ وقت = ۰ است که بین ۰-۴ نمره گذاری می شود و حداکثر نمره در آن برابر ۴۰ است. اندرسون و همکاران (۲۰۱۱) پایایی و روایی محتوایی این پرسشنامه را بر جمعیت سالمندان قابل قبول گزارش کرده اند. همچنین پایایی پرسشنامه از طری آلفای کرونباخ توسط کسلر و همکاران (۲۰۰۲)، ۰/۹۳ گزارش شد. یعقوبی (۱۳۹۴) نیز در ایران در در پژوهشی روایی پرسشنامه را با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ گزارش کردند. همچنین پایایی این پرسشنامه را مطلوب گزارش کرده اند. فرازمنند و ابراهیمی (۱۳۹۷)، پایایی پرسشنامه را استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۶ گزارش کرده اند. در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و ۰/۹۵۵ بدست آمد.

داده با استفاده از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه، در سطح ۰/۰۵ و با بهره گیری از نرم افزار SPSS26 مورد تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته ها

میانگین متغیرهای پژوهش به تفکیک پایه تحصیلی در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- یافته های توصیفی مربوط به میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش

دوره	فراوانی	درصد	پریشانی	روانی	جسمی	غفلت	بدرفتاری
دوم ابتدایی	۱۱۲	۲۷/۲	۱۵/۷۱±۵/۰۷	۱۷/۰۰±۹/۰۰	۱۳/۷۸±۷/۷۶	۲۵/۷۱±۳/۵۶	۵۶/۵۰±۱۶/۰۵
اول متوسطه	۱۵۴	۳۷/۴	۲۳/۴۵±۱۲/۱۱	۱۷/۹۶±۹/۷۲	۱۳/۹۴±۸/۰۳	۱۵/۷۱±۵/۰۷	۵۷/۴۲±۱۶/۵۴
دوم متوسطه	۱۴۶	۳۵/۴	۲۸/۸۵±۱۱/۷۱	۱۷/۹۵±۸/۶۲	۱۳/۶۲±۷/۸۰	۲۲/۶۶±۵/۹۲	۵۴/۲۳±۱۴/۲۱

بر اساس یافته های جدول بیشترین نمره پریشانی روانی و بدرفتاری در گروه دوم متوسط مشاهده می شود. ماتریس ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲- یافته های توصیفی مربوط به میانگین، انحراف استاندارد، نرمال بودن و ماتریس ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	کجی	کشیدگی	۱	۲	۳	۴	۵
پریشانی روانی	۰/۵۳	-۰/۷۲	۱				
بدرفتاری با فرزندان	۰/۹۶	۰/۱۸	۰/۵۲۷**	۱			
بعد روانی	۰/۱۱	-۰/۴۹	۰/۶۷۲**	۰/۹۰۰**	۱		
بعد جسمی	۰/۷۲	۰/۸۶	۰/۵۲۰**	۰/۹۰۸**	۰/۶۸۸**	۱	
بعد غفلت	۰/۴۳	۰/۵۲	۰/۴۰۱**	۰/۲۰۶*	۰/۲۹۰**	۰/۲۱۳**	۱

**p<0.01 *p<0.05

بر اساس یافته‌های جدول ۲، بین بدرفتاری با فرزندان (و ابعاد روانی، جسم و غفلت) با پریشانی روانشناختی رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/001$)؛ همچنین نتایج نشان داد که ضرایب کجی و کشیدگی در محدوده مجاز ۲ تا ۲- قرار دارد و پیش‌فرض نرمال بودن داده‌ها رعایت شده است. نتایج حاصل از رگرسیون چندگانه به روش همزمان در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳- خلاصه مدل رگرسیون چندگانه به روش همزمان، تحلیل واریانس و مشخصه‌های آماری جهت پیش بینی پریشانی

روانشناختی

مدل	SS	MS	F	Sig.	R	R2	R2adjust	WD
همزمان	۱۵۰۰۳/۷۰۰	۵۰۰۱/۲۳۶	۶۶/۹۹۸	۰/۰۰۱	۰/۷۰۶	۰/۴۹۹	۰/۴۹۱	۱/۷۳

با توجه به نتایج جدول ۳، مدل رگرسیون قادر به تبیین ۴۹ درصد متغیر ملاک است ($R2 = 0/491$ تعدیل یافته) و به صورت معنی‌داری متغیر ملاک را پیش‌بینی می‌کند ($F = 66/998$, $P = 0/001$). همچنین مقدار آزمون دوربین واتسون ۱/۰۳ بود که نشان می‌دهد فرض استقلال باقی‌مانده‌ها به درستی رعایت شده است. ضرایب رگرسیونی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: ضرایب رگرسیونی متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	B	Std. Error	β	T	Sig.	آمار همخطی ^۱
مقدار ثابت	۲۳/۶۸	۰/۶۳۹		۶/۵۰۹	۰/۰۰۱	VIF Tolerance
بعد روانی	۰/۸۴۹	۰/۱۱۳	۰/۶۵۱	۷/۵۲۳	۰/۰۰۱	۳/۰۱۵ ۰/۳۳۲
بعد غفلت	-۰/۵۳۰	۰/۱۲۴	-۰/۲۲۳	-۴/۲۸۲	۰/۰۰۱	۱/۰۹۴ ۰/۹۱۴
بعد جسمی	-۰/۰۸۲	۰/۱۳۰	۰/۰۵۴	-۰/۶۳۴	۰/۵۲۷	۲/۸۹۱ ۰/۳۴۶

جدول ۴ نشان می‌دهد که ضرایب ابعاد روانی و غفلت والدینی معنی‌دارند ($P < 0/001$) و این متغیرها به طور معنی‌داری در مدل سهم دارند. همبستگی چندگانه (۰/۷۰۶)، نشان می‌دهد که تقریباً ۴۹ درصد از پریشانی روانی با ترکیب خطی ابعاد روانی و غفلت والدینی تبیین می‌شود ($R2 = 0/499$ و $R2 = 0/491$ تعدیل یافته). بعد روانی بیشترین سهم و بعد جسمی سهم معنی‌داری در مدل نداشت.

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر با هدف واکاوی بدرفتاری با فرزندان در همه‌گیری کووید-۱۹ و تاثیر آن بر پریشانی روانی انجام شد. نتایج نشان داد که بین بدرفتاری با فرزندان (و ابعاد روانی، جسم و غفلت) با پریشانی روانشناختی رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/001$). بیشترین نمره پریشانی روانی و بدرفتاری در گروه دوم متوسط مشاهده و همچنین بر اساس نتایج بدست آمده میانگین بدرفتاری با فرزندان بالاتر از میانگین بود. این نتایج در تایید نتایج مطالعات پیشین است. جیمز و همکاران^۱ (۲۰۲۰)، استیونسون^۳ و همکاران^۲ (۲۰۲۱) و پیتزیگا، میکولایچاک و روزکام^۴ (۲۰۲۱) نیز در مطالعات خود نشان دادند که همه‌گیری کووید-۱۹ در افزایش بدرفتاری با فرزندان موثر بوده است. مساله افزایش بدرفتاری با فرزندان در همه‌گیری کووید-۱۹ از آنجایی می‌تواند محتمل باشد که در این شرایط بسیاری از خانواده‌ها منابع حمایتی خود را از دست داده و مجبور شدند در کنار نقش‌های سابق خود وظیفه مدیریت و

1. Collinearity statistic
2. James, M. E. B. I. R., Grossb, J., Kapala, A. F. F., Gérard, F., & Mikolajczaka
3. Stevenson
4. Pizziga, Mikolajczak & Roskam

نظارت بر آموزش‌های مجازی فرزندان را نیز بر عهده گیرند. روند فرسایشی همه‌گیری و افزایش پریشانی که می‌تواند با تشدید فرسودگی والدینی همراه باشد، خطر بدرفتاری با فرزندان را افزایش می‌دهد.

نتایج آزمون رگرسیون نیز نشان داد که ۴۹ درصد از پریشانی روانی با ترکیب خطی ابعاد روانی و جسمی تبیین می‌شود. بعد روانی سهم بیشتری در پیش‌بینی و تبیین پریشانی روانی داشت. همچنین بعد جسمی سهم معنی‌داری در مدل نداشت. نتایج بدست آمده با نتایج سایر مطالعات همسوست (هبرت و همکاران، ۲۰۱۸؛ کاتامبا^۲، ۲۰۱۸؛ بهزادی و امین^۳، ۲۰۱۹؛ فرهنگ اصفهانی، ۲۰۲۱). در توضیح یافته‌های این بخش می‌توان گفت پریشانی روانی زمانی بوجود می‌آید که افراد تنش‌های روانی چون افسردگی، خشم، اضطراب و استرس را تجربه می‌کنند (سنات^۴ و همکاران، ۲۰۲۱). بنابراین عواملی چون آزار روانی و غفلت که تنش‌های زیادی را به دنبال دارد می‌تواند پریشانی روانی را نیز تشدید کند. همچنین نتایج نشان داد که بعد جسمی پیش‌بینی کننده معنی‌داری در مدل نیست. به نظر می‌رسد بعد روانی بدرفتاری با فرزندان بر بعد جسمانی آن است چرا که در بدرفتاری جسمانی کودکان علاوه بر آزار جسمی، در بعد روانی نیز آسیب می‌بینند. این مساله با توجه به ضریب همبستگی بالا و همپوشانی بین بعد روانی و جسمانی نیز قابل توجیه است.

به طور کلی نتایج پژوهش نشان داد اثرات ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ فشارهای روانی والدین و به خصوص مادر را افزایش داده و افزایش فشارهای روانی نیز با تشدید خطر بدرفتاری با فرزندان و پریشانی روانی فرزندان همراه بوده است که ضرورت مداخله موثر در این وضعیت را نشان می‌دهد.

این پژوهش نیز مانند دیگر پژوهش‌ها با محدودیت‌هایی همراه بود که می‌توان به استفاده از پرسشنامه به عنوان تنها ابزار پژوهش، عدم کنترل متغیرهای مداخله‌گر و همچنین محدود شدن جامعه پژوهش به والدین دانش‌آموزان دوره متوسطه شهرستان اردکان اشاره کرد که لزوم احتیاط در تعمیم نتایج را نشان می‌دهد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مسئولین و پرسنل آموزش و پرورش شهر اردکان، خانواده‌های افراد شرکت کننده در پژوهش و کلیه افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری کردند، تقدیر و تشکر می‌شود.

موازین اخلاقی

ملاحظات اخلاقی نیز شامل پژوهش حاضر شامل نداشتن بار مالی و قانونی، عدم تضاد مفاهیم با مبانی دینی، بی‌نام بودن پرسشنامه‌ها، محرمانه ماندن اطلاعات، حق انصراف در هر مرحله از پژوهش در هر دو گروه آزمایش و گواه بود.

مشارکت نویسندگان

مقاله حاضر بر اساس یک پژوهش پیشنهادی از سوی مولفین به آموزش و پرورش شهر میبد انجام شده است. نویسندگان مقاله مسئولیت طراحی، مفهوم‌سازی، روش‌شناسی، گردآوری داده‌ها، تحلیل آماری و تهیه پیش‌نویس، ویراستاری و نهایی‌سازی را بر عهده داشتند.

تعارض منافع

مطالعه حاضر با حمایت معنوی اداره آموزش و پرورش شهر اردکان و بدون حمایت مالی انجام شده و هیچگونه تضاد منافی برای نویسندگان و سایر افراد در مقاله وجود ندارد.

1. Parental Burnout
2. Katamba
3. Behzadi & Amin
4. Cénat

منابع

- حسینخانی، زهرا، نجات، سحرناز، مجدزاده، رضا، مهram، منوچهر و افلاطونی، علی. (۱۳۹۲). طراحی پرسشنامه کودک آزاری در ایران. *مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی*، ۱۱ (۳)، ۲۹-۳۸.
- فرازمند، مهرانگیز و ابراهیمی، ساسان. (۱۳۹۷). اثربخشی کیفیت زندگی درمانی بر فرسودگی زناشویی و پریشانی روانشناختی زنان ناباور. *مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد*، ۶۱ (۱)، ۳۲۹-۳۲۰.
- Azizi, Z., hosein nejad, H. (2021). Opportunities and Threats of Virtual Learning in the Corona Pandemic Era: A Phenomenological Study. *Information and Communication Technology in Educational Sciences*, 12(46), 153-173.
- Behzadi, S., Amin, S. (2019). Comparison of general psychological health among Iranian students with and without history of sexual abuse. *Thoughts and Behavior in Clinical Psychology*, 13(47), 27-36.
- Brown, S. M., Doom, J. R., Lechuga-Peña, S., Watamura, S. E., & Koppels, T. (2020). Stress and parenting during the global COVID-19 pandemic. *Child abuse & neglect*, 110, 104699.
- Calvano, C., Engelke, L., Di Bella, J., Kindermann, J., Renneberg, B., & Winter, S. M. (2021). Families in the COVID-19 pandemic: parental stress, parent mental health and the occurrence of adverse childhood experiences—results of a representative survey in Germany. *European child & adolescent psychiatry*, 1-13.
- Cénat, J. M., Blais-Rochette, C., Kokou-Kpolou, C. K., Noorishad, P. G., Mukunzi, J. N., McIntee, S. E., ... & Labelle, P. R. (2021). Prevalence of symptoms of depression, anxiety, insomnia, posttraumatic stress disorder, and psychological distress among populations affected by the COVID-19 pandemic: A systematic review and meta-analysis. *Psychiatry research*, 295, 113599.
- Chia-Jung, C. H. E. N., Yi-Wen, C. H. E. N., Chang, H. Y., & Jui-Ying, F. E. N. G. (2022). Screening tools for child abuse used by healthcare providers: a systematic review. *Journal of Nursing Research*, 30(1), e193.
- Farhang Esfahani, M. (2021). The Role of Childhood Abuse Experience with Aggression; the Mediating Effect of Early Maladaptive Schemas and Difficulty in Regulating Emotion in Students. *Razi Journal of Medical Sciences*, 28(8), 0-0.
- Fosco, G. M., Sloan, C. J., Fang, S., & Feinberg, M. E. (2022). Family vulnerability and disruption during the COVID 19 pandemic: prospective pathways to child maladjustment. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 63(1), 47-57.
- Hébert, M., Boisjoli, C., Blais, M., & Oussaid, E. (2018). Alexithymia as a mediator of the relationship between child sexual abuse and psychological distress in adolescence: A short-term longitudinal study. *Psychiatry research*, 260, 468-472.
- James, M. E. B. I. R., Grossb, J., Kapala, A. F. F., Gérard, F., & Mikolajczaka, M. (2020). Treating parental burnout: impact of two treatment modalities on burnout symptoms, emotions, hair cortisol, and parental neglect and violence. *Balance*, 28(70.31), 1-53. [Link]
- Katamba, F. (2018). Child abuse, self esteem and psychological distress among adolescents in Kiruhura District.
- Lee, S. J., Ward, K. P., Lee, J. Y., & Rodriguez, C. M. (2021). Parental social isolation and child maltreatment risk during the COVID-19 pandemic. *Journal of family violence*, 1-12.
- Lin, M. P. (2020). Prevalence of internet addiction during the COVID-19 outbreak and its risk factors among junior high school students in Taiwan. *International journal of environmental research and public health*, 17(22), 8547.
- Patrick, S. W., Henkhaus, L. E., Zickafoose, J. S., Lovell, K., Halvorson, A., Loch, S., ... & Davis, M. M. (2020). Well-being of parents and children during the COVID-19 pandemic: a national survey. *Pediatrics*, 146(4).
- Pizziga, J., Mikolajczak, M., & Roskam, I. (2021). Exploration des relations entre le burnout parental, le Child Abuse Potential et les comportements de négligence et de violence envers les enfants.
- Prikhidko, A., Long, H., & Wheaton, M. G. (2020). The Effect of Concerns About COVID-19 on Anxiety, Stress, Parental Burnout, and Emotion Regulation: The Role of Susceptibility to Digital Emotion Contagion. *Frontiers in public health*, 8, 894.

- Prime, H., Wade, M., & Browne, D. T. (2020). Risk and resilience in family well-being during the COVID-19 pandemic. *American Psychologist*, 75(5), 631.
- Rezaei, S., Sameni Toosarvandani, A., & Zebardast, A. (2020). Effect of COVID-19-induced Home Quarantine on Parental Stress and its Relationship With Anxiety and Depression Among Children in Guilan Province. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 26(3), 280-293.
- Russell, B. S., Hutchison, M., Tambling, R., Tomkunas, A. J., & Horton, A. L. (2020). Initial challenges of caregiving during COVID-19: Caregiver burden, mental health, and the parent-child relationship. *Child Psychiatry & Human Development*, 51(5), 671-682.
- Sanayeh, E. B., Iskandar, K., Fadous Khalife, M. C., Obeid, S., & Hallit, S. (2022). Parental divorce and nicotine addiction in Lebanese adolescents: the mediating role of child abuse and bullying victimization. *Archives of public health*, 80(1), 1-11.
- Selvi, I. D. (2022). Online learning and child abuse: the COVID-19 pandemic impact on work and school from home in Indonesia. *Heliyon*, e08790.
- Stevenson, M. C., College, K., Schaefer, C. T., & Ravipati, V. M. (2021). COVID-19 patient care predicts nurses' parental burnout and child abuse: Mediating effects of compassion fatigue. *Child Abuse & Neglect*, 105458.
- Waller, R., Powell, T., Rodriguez, Y., Corbett, N., Perlstein, S., White, L. K., ... & Wagner, N. J. (2021). The impact of the COVID-19 pandemic on children's conduct problems and callous-unemotional traits. *Child Psychiatry & Human Development*, 52(6), 1012-1023.
- World Health Organization. (2020). *Child maltreatment*. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/child-maltreatment>
- Farazmand., M. and Ebrahimi., S. (2019). The effectiveness of quality of life therapy on marital exhaustion and psychological distress of infertile women. *Journal of the Faculty of Medicine of Mashhad University of Medical Sciences*, 61(1), 329-320.
- Hosseinkhani., Z. Nejat., S. Majdzadeh., R. Mahram., M. Aflatouni., A. (2014). Designing a child abuse questionnaire in Iran. *Journal of Health Faculty and Health Research Institute*, 11 (3), 29-38.